

Til:
Folketingets Præsidium
Forslagsstillere af B70

13. april 2011
aw@danskepatienter.dk

Vedrørende høringsfrister

Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Fysioterapeuter, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Ergoterapeutforeningen, Forbrugerrådet, FOA, Lægeforeningen og Ældre Sagen ser med stor bekymring på de senere års udvikling, hvor der gives urimeligt korte høringsfrister. Det fører til unødigt og uhensigtsmæssig udnyttelse af både Folketingets og ministeriernes ressourcer, udgør et demokratisk problem og forringer lov kvaliteten.

Vi vil hermed gerne opfordre Folketinget til at sikre, at høringsfrister i forbindelse med udarbejdelse af love, bekendtgørelser og vejledninger fastlægges, så de giver muligheder for, at organisationer, myndigheder og andre kan bidrage med relevant viden, perspektiver og erfaringer til det lovforberedende arbejde.

Af Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet fra 2005, pkt. 5.5 fremgår:

"Høringsfristen må afpasses efter de nærmere omstændigheder, men bør være så lang, at de hørte parter har mulighed for at udarbejde et fyldestgørende svar".

Denne retningslinje støtter vi. Men vi oplever desværre, at intentionerne i formuleringen ikke afspejler praksis. Således viser en undersøgelse offentliggjort i KL's nyhedsbrev Momentum fra marts 2010¹, at hvert andet lovforslag højst var i høring i to uger.

To uger er ikke en tilstrækkelig høringsfrist til at sikre en fyldestgørende høringsproces. Det er sjældent en tidsramme, som gør det muligt at få indhentet den relevante viden og få drøftet de forskellige perspektiver, som sikrer et fyldestgørende hørings svar.

Således betyder dagens praksis, at ministerierne ikke indfrier intentionen som udtrykt i Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet fra 2005, pkt. 5.5:

¹ <http://www.kl.dk/Momentum/Artikler/80858/2011/02/momentum2011-2-5/>

"Det er vigtigt at have klarhed over, hvilken indstilling de myndigheder og organisationer m.v., som vil blive berørt af en lovregulering, har til det påtænkte lovforslag".

Et konkret og aktuelt eksempel er *forslag til ændring af sundhedsloven vedr. udvidet adgang til offentlige registre og elektroniske patientjournaler m.v.*, som blev sendt i høring 10. februar 2011 med høringsfrist 24. februar 2011. Dette forslag omhandler væsentlige forhold for patienter samt komplicerede både juridiske og it-tekniske elementer, som organisationerne meget vanskeligt har kunnet forholde sig kvalificeret til på 14 dage.

Konsekvensen er, at organisationerne må koncentrere deres kræfter på at påvirke væsentlige beslutninger efter fremsættelse af et lovforslag. Den praksis fremmer hverken Folketingets proces eller kvaliteten af de fremsatte love.

En høringsfase skal sikre, at relevant viden er til stede, kan vurderes og blive inddraget. Høringsfasen skal således generelt have mere rum til vurdering af viden, som afspejler et detaljeringsniveau, som den videre proces i Folketinget sjældent muliggør. Men når organisationerne ikke får tidsmæssig mulighed for at samle relevant viden allerede i høringsfasen, flytter de deres fokus til behandlingen i Folketingets udvalg. Her bliver den politiske proces derfor i højere grad præget af, at enkelte aktører henvender sig direkte med detailviden til de politiske ordførere, samtidig med at ministerierne, hvor der er ressourcer afsat til at undersøge og vurdere forskellig viden op mod hinanden, ikke udnytter deres kompetencer effektivt.

For paraplyorganisationerne, som bl.a. Danske Handicaporganisationer og Danske Patienter, som repræsenterer en række underorganisationer, er der en ekstra udfordring, i og med at flere parter skal involveres. Således er de processer, hvor paraplyorganisationerne samlet afgiver hørings svar indledningsvis mere tidskrævende, men tidsbesparende i den anden ende for ministerierne, og sikrer samlede bidrag med både mere specifikke og tværgående perspektiver. Det samme gælder i øvrigt medlemsbaserede organisationer, der ønsker at inddrage faglig viden fra medlemskredsen.

Slutteligt anser vi de korte høringsfrister for en forringelse af grundlaget for den offentlige debat – og dermed også for et demokratisk problem.

Med venlig hilsen

Bettina Post
Dansk Socialrådgiverforening

Grete Christensen
Dansk Sygeplejeråd

Johnny Kuhr
Danske Fysioterapeuter

Stig Langvad
Danske Handicaporganisationer

Lars Engberg
Danske Patienter

Gunner Gamborg
Ergoterapeutforeningen

Karen Stæhr
FOA

Mads Koch Hansen
Lægeforeningen

Mette Boye
Forbrugerrådet

Susanne Schøtt
Ældre Sagen